

Cirkusz

Mátészalkán kétutcás volt a gettó.
Akkor már húszezren zsúfolódtunk ott.
A hely olyan kevés volt, hogy padláson,
minden elképzelhető helyen laktunk.
Akadtak, akik a temetőbe szorultak ki.
Magyar csendőrök kísérték Mátészalkáig.
A lakosság közömbösen viselkedett, de
volt, aki örült és tapsolt, és azt mondták,
soha többé ne lássanak bennünket.
Mintha cirkusz lett volna, nézték a menetet.

Géczi János

Az öregekről

Az ügyeletet tartó látnok figyelmeztet,
veszélybe kerül a Theatrum Pompeium:
a pávacsbék szétszélednek, nem juthatnak
élelemhez. Tapasztalja, a város jövőt
taksáló suttyoí a szent hely körül lebzselnek,
mondatokat skandálnak, és azok tartalma
többnyire baljós. A bős kockajátékosok
minduntalan hajba-, hajba- és hajbakapnak.

Te is fiam – állítják a görögül szólók,
de, akik értik, tudják, a και συ τεκνον
másként jelenik meg, ha hallják, ha olvassák,
némán vagy félhangosan kimondják. Aszerint,
aki latinra fordítja, a *Tu quoque, Brute,*
fili mi hangzik el, amelyre a rétorok
*Et tu mi fili, Brute*ként hivatkoznak.
A hagyomány majd följegyzi: akit istenné

ölnek, a nevéből a Gaius feledésbe
megy, de függönyként takaró lepelle válik,
mint a bejáraton, a nyílás bronzszögébe
akadó köpeny. Ami marad, az a Iulius Caesar –
kiváló kögazda és remek politikus.
A beszédeiből töredékek nyilvánosak.
Harmincöt szenátor egyként gyilkol. Más szerint

pusztán huszonhárom. De ez is, az is jelzi,
Róma elemésztí, akit szoborként szívlel,
s nem hagy belőle többet egyetlen fohásznál.
Három gyermeke közül a lányát, akinek
férje a triumvirek egyike, a gyerek-
szülés emésztí el. Kleopátrával nemzett
fia egyiptomi fáraó, s a démotikus
nyelvet ismeri. Fogadott fia az első
császár Augustus néven, ő latinul

és újgörögül hagy önéletrajzot örökségül.
Unokák nem maradnak utánuk. S idővel
az ógörög szavakat helyesen kiejteni
képes öregek törtől, méregtől, nyíltól
vagy viperamarástól halnak el.

A kettős metafora

A sötét mélységből emelkedik ki,
s mikor visszasüllyed a névtelen csöndbe,
ha eltűnőben fel is villan fémfénye,
maga után félelmet hagy.
Aljas, rendkívül kártékony lény
annak, aki élő.
Vetélytárs. Ami holt,
legyen korhadt fa, málló kő, annak még veszélyesebb.
A megnevezetlent magába emésztí,
ígérve számára alakot és nevet.
Olyan rózsza, amelyet a nő duzzadt hímtagfőnek,
a férfi felhasadó vulvának talál,
holott nem egyéb szúrós, nyílzárnak való gallynál,
hegyére vörös nyílhegyet húzva.
Összefüggések tartják mozgásban a világot.

ЧЕРНО

